

РЕШЕНИЕ

№ 978

гр. Пловдив, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20215330207520 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 200/10.08.2021 г. на началник
Първо РУ към ОД на МВР Пловдив, с което на С. Т. У. с ЕГН *****, от *** на
основание чл. 183, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и
пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ е наложена глоба в размер на 1000 лв. за
нарушение на чл. 59, ал. 3 от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят моли да се отмени НП. Съображенията му са свързани с
неправилно възприемане на фактите, че пушката е наследствена, а не намерена.
Твърди се, че пушката е била придобита по наследство. Твърдят се процесуални
нарушения при описание на деянието и нарушено право на защита на жалбоподателя.

Въззиваемата страна взема писмено становище, в което се поддържа
законосъобразността на издаденото постановление. В съдебно заседание не изпраща
представител.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е санкционирано, поради
което се явява допустима. Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна съдът установи следното:

Бащата на жалбоподателя имал разрешително за притежаване на ловно оръжие и
притежавал две пушки, които съхранявал в къщата си в село Извор, като едната от тях
– марка Меркел или ЗУЛ (SUHL), не била регистрирана в служба КОС. След смъртта
му, на 15.07.2021 г. С. Т. У. при посещение на горещитинараната къща намерил двете
пушки, между които и процесната пушка с марка Меркел или ЗУЛ (SUHL) и тъй като
самият той бил ловец и имал право да притежава оръжие, решил да спази процедурата
като ги придобие по наследство. Той взел оръжията и документите към тях и ги
пренесъл в собствената си каса на адрес ***. В изпълнение на задълженията си по чл.

50, ал. 4 от ЗОБВВПИ, жалбоподателят попълнил заявление, приложил релевантните документи и поискал разрешение от компетентните органи за издаването на разрешение за придобиването на пушките. При проверка, служителят на служба КОС към ОД на МВР Пловдив, установил, че пушката с марка Меркел или ЗУЛ (SUHL), не е била регистрирана в служба КОС и оръжието било непознато на службата по контрол, поради което жалбоподателя следвало да представи оръжието за изследване. По разпореждане на прокурора, следвало да се ангажира отговорността на лицето по административнонаказателен ред и му бил съставен АУАН. При изследването се установило, че гладкоцевното оръжие е изправно и е марка ЗУЛ (SUHL), а не както било описано във фактурата – Меркел, но номерата съвпадали и оръжието не се издирвало. При установяването на действителната марка на оръжието бил издаден и втори АУАН бланков № 684886/ 20.07.2021 г. с коректни данни като първият бил анулиран.

На 22.07.2021 г. било издадено разрешение № 20210772673 на С. Й. У. да придобие 2 броя оръжия, едно от които било и процесната пушка марка ЗУЛ (SUHL).

Актът бланков № 684886/ 20.07.2021 г. бил съставен в присъствието на свидетел очевиден и жалбоподателя, който възразил, че не е извършил това нарушение.

За извършеното нарушение било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя била наложена на основание чл. 183, ал. 2 от ЗОБВВПИ глоба в размер на 1000 лв. за нарушение на посочената норма.

Описаната фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на Г.М. – ***, дадени пред съда, както и от приложените към административнонаказателната преписка доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото, включително АУАН, 2 броя докладни записки, фактура № 40/18.01.1991, Разрешение № 3/ 07.01.1991 г. , писмени обяснения от С.У., Удостоверение № 5424/02.08.2021 г. за техническа годност на оръжието, заявление от С.У. за придобиване по наследство на 2 бр. пушки, разрешение № 20160249417 на С.У., пълномощно, ведно с удостоверение за наследници, билет за лов, протокол за приемане на ОБВВПИ, разрешение № 20210772673/21.07.2021 г., Удостоверение № не се чете за техническа годност на оръжие, оправомощителна заповед № 81213-595/26.05.2015 г.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят М. потвърждава авторството на АУАН и поддържа констатациите в него, като споделя в подробности възприетата от него фактическа обстановка включително обстоятелствата по анулирането на предходния АУАН и придобиване на разрешението.

Показанията му съответстват на останалите събрани доказателства, като се подкрепят и изготвената от него докладна записка. Показанията не опровергават фактическите констатации в АУАН. Не се посочиха факти и не ангажираха доказателства от страна жалбоподателя, които да обосноват извод за невъзможност да се даде вяра на АУАН или на различна фактическа обстановка.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не се констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, които да са съществени, като да опорочават административнонаказателното производство и самите актове и да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл. 40, 42 и чл. 43 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено то. Съставен е в присъствието на нарушителя, подписан е от съставителя и двама свидетели. Актът е съставен от компетентно лице и в същия е дадена правна квалификация на установеното нарушение. Не е ограничено

правото на нарушителя по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Затова не може да се приеме, че е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за нарушаване на правилата на поведение при намиране на огнестрелни оръжия.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно ***ят и наказващият орган са подвели поведението на жалбоподателя под нормата на чл. 59, ал. 3 от ЗОБВВПИ.

Нормата на посочената разпоредба предвижда, че който намери взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, незабавно уведомява органите на МВР, без да нарушава месторазположението им. Съдът намира, че това задължение на жалбоподателя не влиза в колизия с възможността за придобиването им по наследство визирани в чл. 50, ал. 4 от ЗОБВВПИ., а именно че при наследяване на изделията по ал. 1 - 3 (включая и огнестрелни оръжия) наследникът в 14-дневен срок от приемане на наследството подава писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР или до началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния си адрес за издаване на разрешение за придобиване. В настоящия случай съдът намира, че едното е право, а другото задължение, тъй като разрешението за съхранение на оръжие е персонално за конкретното лице, оръжие и срок, поради което след като лицето, на когото е издадено разрешение почине, то за неговия наследник възниква задължението да уведоми незабавно компетентните органи като не нарушава местоположението на оръжието, за да могат те безопасно да го вземат и съхраняват. В случай че лицето намерило оръжието на починалия, желае да го придобие по наследство, то има право в 14 дневен срок от откриване на наследството да подаде заявление, но това не е негово задължение, защото в случай, че не отговаря на условията или няма желание за придобиването му лицето може да се разпорежи с оръжието както намери за добре, докато то се съхранява безопасно от контролните органи.

Поради гореизложеното съдът не споделя възражението направено в жалбата в този смисъл.

Настоящият съдебен състав като прецени данните по делото и установените факти, намира, че поведението на жалбоподателя може да се подведе под нарушената норма. В конкретния случай има доказателства жалбоподателят да е намерил процесното оръжие на 15.07.2021 г., действително се установява по делото, че същият е имал и намерение и възможност да придобие оръжието по наследство след изпълнение на процедурата по чл. 50 от ЗОБВВПИ и след получаване на разрешението за това и едва след това би могъл да законно да съхранява въпросното оръжие (Решение от 06.03.2017 г. по адм. д. № 18 / 2017 г. на I състав на Административен съд - Стара Загора). Същият е преместил пушката от небезопасното място, в собствената си каса.

От субективна страна се установява нарушението да е извършено виновно, доколкото нарушителят е съзнавал, че не притежава разрешение за съхранение на намереното оръжие собственост на баща му.

За наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 183, ал. 2 от ЗОБВВПИ, която предвижда, че който намери взривни вещества, оръжие, боеприпаси или пиротехнически изделия и не уведоми незабавно за това органите на МВР и/или наруши местоположението им, се наказва с глоба в размер 1000 лв. Следва да се отбележи, че административнонаказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанието за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

С оглед на приетата обаче за осъществена фактическа обстановка съдът приема, че определеното спрямо жалбоподателя наказание в НП не е в съответствие с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и не отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, като са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т.е. е налице „маловажен случай” на административно нарушение.

При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго регламентирана дейност, при която за извършено нарушение се налага съответно наказание, като прилагането на санкцията е винаги въпрос на законосъобразност. Съгласно Тълкувателно решение № 1/2007 година на ВКС предмет на преценка в настоящото производство е не само законосъобразността на наказателното постановление, но и неговата правилност и обоснованост, обуславящи се от правилната преценка на конкретната тежест на извършеното нарушение и степента на засягане от негова страна на установените и защитени с конкретния закон обществени отношения. Нормата на чл. 59, ал.3 от ЗОБВВПИ има за цел опазването на живота и здравето на гражданите при осъществяването на контакт от некомпетентни лица с огнестрелни оръжия и взривни вещества и боеприпаси. Съдът счита, че деянието, осъществено от страна на жалбоподателя, макар и формално да осъществява признаците на посоченото нарушение е с изключително ниска степен на обществена опасност, тъй като на първо място същият е намерил пушката да се съхранява неправилно и я е обезопасил като я е прибрал в собствената си каса, на второ място, същият е имал разрешение за съхранение и употреба на ловно оръжие, което предполага известна компетентност в боравенето с такова, а и е отговарял на условията за придобиването му по наследство. Още един аргумент в полза на определянето на случая като такъв със значително по-ниска обществена опасност от останалите, е че нарушителят е получил разрешението за съхранение на оръжието на следващия ден от съставянето на АУАН и едва 5 дни след извършване на нарушението.

Всички тези обстоятелства определят конкретното нарушение като явно маловажно. В случая с НП е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. за неизпълнение на задължение, свързано с правилното съхранение на огнестрелните оръжия и разрешителния режим по ЗОБВВПИ, като се установява, че на практика не е имало основание да възникнат опасни последици, както е преценено от административнонаказващия орган за другата пушка Збройовка. Поначало обществената опасност на този вид нарушения е определена от законодателя като изключително висока, тъй като същите защитават живота и здравето на гражданите, но в настоящия случай не се касае за просто намиране на оръжие от лице с липсваща квалификация и поради това случаят разкрива по-ниска обществена опасност от обикновените. Тъй като конкретното нарушение е формално, на просто извършване, в

състава му не е предвидено настъпването на определен съставомерен резултат, изразяващ се в настъпване на някаква вреда, а и такъв не е настъпил.

Затова съдът намира, че е налице хипотезата на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и като не е взел предвид това и е наложил глоба в размер на 1000 лв., административнонаказващият орган е издал незаконосъобразно НП, което на това основание подлежи за отмяна. По правните си последици това представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност и съгласно чл. 63, ал. 2 т.2 от ЗАНН съдът следва да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По разностките:

С оглед изхода на спора на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния му представител. С оглед фактическата и правна сложност на делото, следва разноси да бъдат присъдени в размер на 150 лева, съгласно представения договор за правна защита и съдействие, в който изрично е посочено, че сумата по нея е платена в брой.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2 т. 2 вр. с чл. 28 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 200/10.08.2021 г. на началник Първо РУ към ОД на МВР Пловдив, с което на С. Т. У. с ЕГН *****, от *** на основание чл. 183, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия е наложена глоба в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 59, ал. 3 от ЗОБВВПИ, като маловажен случай.

ПРЕДУПРЕЖДАВА С. Т. У. с ЕГН *****, от ***, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪДЖА ОД на МВР Пловдив да заплати на С. Т. У. с ЕГН *****, от *** сумата от 150 лева, разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда на АПК на касационните основания по НПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____